

Nr 452.

Av herrar **Andersson** i Milsmaden och **Wikström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 391, angående gemensamt lönesystem samt lönereglering för postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 391 angående gemensamt lönesystem samt lönereglering för postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk föreslås i förslag till avlöningsreglemente för nämnda verk bland annat:

- att banförman placeras i tredje lönegraden,
- att banmästare placeras i femte lönegraden, och
- att förste banmästare placeras i sjätte lönegraden.

Emellertid torde enligt vårt förmenande dessa befattningshavares placering å löneskalan icke vara fullt rättvis.

Den alltjämt stegrade trafikintensiteten vid statsjärnvägarna och med därav föranledda utvidgningar av bangårdar, införande av moderna signal- och säkerhetsanordningar m. m. för trafikens tryggande hava ställt allt större och större krav på nu nämnda tjänstemän.

Det fordras nämligen av dem att de icke blott skola uppfylla de allmänna bestämmelser, som gälla för järnvägstjänsten, utan de måste också besitta såväl teoretiska som praktiska kunskaper inom det bantekniska området, för att kunna på det mest ekonomiska sätt handhava den viktiga bantjänsten och vara verkliga arbetsledare för de vittomfattande underhålls- och nybyggnadsarbeten, som förekomma inom deras avdelningar.

Som ett exempel på de fordringar, som i teoretiskt hänseende ställas på banmästarekåren, kan anföras, att den undervisningskurs, som av statens järnvägar anordnas för utbildning till banmästare, för närvarande omfattar 869 timmar, därav matematik 120 timmar, allmän byggnadslära 100 timmar, mätninglära och ritövningar 134 timmar, järnvägars bygg-

nad och underhåll 100 timmar, samt signal- och förreglingsanordningar 77 timmar o. s. v.

Visserligen innebär den nu framlagda kungl. propositionen vissa löneförbättringar för här ifrågavarande befattningshavare, men med tagen hänsyn därtill, att underbefälskåren vid statens järnvägars banavdelning hittills stått synnerligen lågt i avlöningshänseende, jämfört med motsvarande befattningar vid statens järnvägar som ock med liknande befattningar inom privat verksamhet ävensom med hänsyn till de stora krav, som ställas på nämnda befattningshavare, torde en förmånligare placering å löneskalan för dessa tjänstemän vara väl motiverad.

På grund av vad vi sålunda anfört få vi alltså hemställa, att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition nr 391 måtte besluta:

att banförman uppföres i fjärde lönegraden,
att banmästare uppföres i sjätte lönegraden, samt
att förste banmästare uppföres i åttonde lönegraden.

Stockholm den 5 maj 1919.

K. M. Andersson.

Ant. Wikström.
